

[Horn.]

det; men der bliver altså rigelig tid til at finde ud af det. Jeg har bemærket mig, at i det aktstykke, som vil foreligge i aften i Københavns borgerrepræsentation, og som indeholder en række synspunkter, peger man på, at den planlægning, som skal ske, bl. a. må ske på basis af den mest sandsynlige formodning om fremtiden, d. v. s. en vurdering ikke af, hvordan det ser ud i dag og til næste år, men en vurdering af, hvordan det vil se ud i løbet af dette århundrede og helst et stykke tid ind i det nye. Jeg erkender, at det er meget svært på dette område som på en række andre områder blot at se 5 år frem i tiden, men vi må vist give det storkøbenhavnske område ligesom det svenske område en mulighed for at tilpasse sig udviklingen på lige fod med den øvrige del af landet.

Jeg skal ikke gå længere ind på dette, men jeg går ud fra, at jeg med disse betragtninger har givet udtryk for, at vi ikke er modstræbende over for, at der kommer en klaring. Vi har ingen ønsker om at trække sagen i langdrag, vi ønsker kun, at den bliver tilstrækkelig oplyst. Betænkningen foreligger jo, og jeg synes, det er en udmærket betænkning, som belyser en række ting. Jeg kunne måske tage anledning til at sige, at når det har været 8 år og nogle måske mener, det er lidt for længe, må man ikke glemme, at de folk, der har arbejdet med spørgsmålet, har passet deres daglige arbejde ved siden af. Det er ikke sådan, at man har sat nogle folk på og sagt til dem: nu må I lave det arbejde og så skubbe alt andet fra jer; hvis det var tilfældet, måtte man jo få det indtryk, at de ikke rigtig har gjort noget ved det i de otte år, men det er ikke tilfældet; jeg kender forholdene fra dengang, vi arbejdede i Store-Bæltskommissionen.

Det, man navnlig har peget på, og som også det ærede medlem hr. Holmberg var inde på, er, at de erhvervsøkonomiske synspunkter, erhvervenes mening om tingene, ikke er kommet tilstrækkeligt frem i betænkningen, og det er jo nok rigtigt. Det er vel også en af de ting, som har foranlediget Københavns kommune til at ofre en del penge på at trænge dybere ind i sagen, og jeg ved, at der er erhvervs- og trafik-

økonomer, som pusler med tanker og synspunkter, som de vil lægge frem for offentligheden i den nærmeste tid, og som kan gå med ind i overvejelserne. Det er jo såre naturligt, at man fra erhvervenes side peger på disse ting. Jeg henviser til de betragtninger, som blev gjort gældende i tidsskriftet *Industri*, nr. 8, hvor man stiller en række synspunkter op med hensyn til, hvorledes det københavnske erhvervsliv står i forhold til det øvrige lands, hvilke muligheder det måtte have; der er altså en lang række ting, som må gå med ind i overvejelserne.

Nu ved jeg, at der er enkelte medlemmer i denne sal, som siger: ja men det med København skal vi have bremsset, vi skal ikke have København gjort større. Det er vel rigtigt, at vi kan bremse København, hvis man ønsker det, men hvis nogen forestiller sig, at det er muligt at hindre Københavns udvikling, tager de fejl. Det kan man læse sig til ved at se, hvordan det er gået i Amerika på tilsvarende felter.

Det synspunkt, at vi må have en dyberegående undersøgelse af en række ting, inden vi kan tage stilling til linjeføringen, deler vi fuldt og helt. Det ærede medlem hr. Holmberg har peget på Saltholmsprojektet og talt om, hvorvidt det kan blive til noget. Spørgsmålet om de københavnske tunnelbaner, som grupperne vil blive stillet over for i løbet af nogle dage, kan vi snakke lidt om, det vil også gå med ind i overvejelserne, når vi skal se på sagen ud fra det storkøbenhavnske synspunkt, og selvfølgelig vil Bornholm heller ikke blive glemt i denne forbindelse.

Jeg mener med disse betragtninger at have givet udtryk for, at vi har en positiv indstilling over for, at sagen klares, når vi har alle de nødvendige oplysninger fremme, og vi håber, at ingen vil holde sig tilbage, hvis de har noget at sige i denne sag, enten det nu er teknikere eller folk, der har penge at stille til rådighed, eller andre; kort sagt, lad os få alt, hvad der gror af gode tanker i befolkningen, frem og ikke vente med det, til vi har taget endeligt standpunkt.

Må jeg indskyde en enkelt bemærkning her, som måske ikke direkte vedrører selve linjeføringen. Det drejer sig om et spørgsmål, det ærede medlem hr. Holmberg var inde på, og som i nogen grad er blevet aktualiseret i de sidste dage, nemlig dette